

strøm af stærke kræfter, der truer dens særpræg, naturens, beboernes, byernes, hele den gamle fanøskultur.

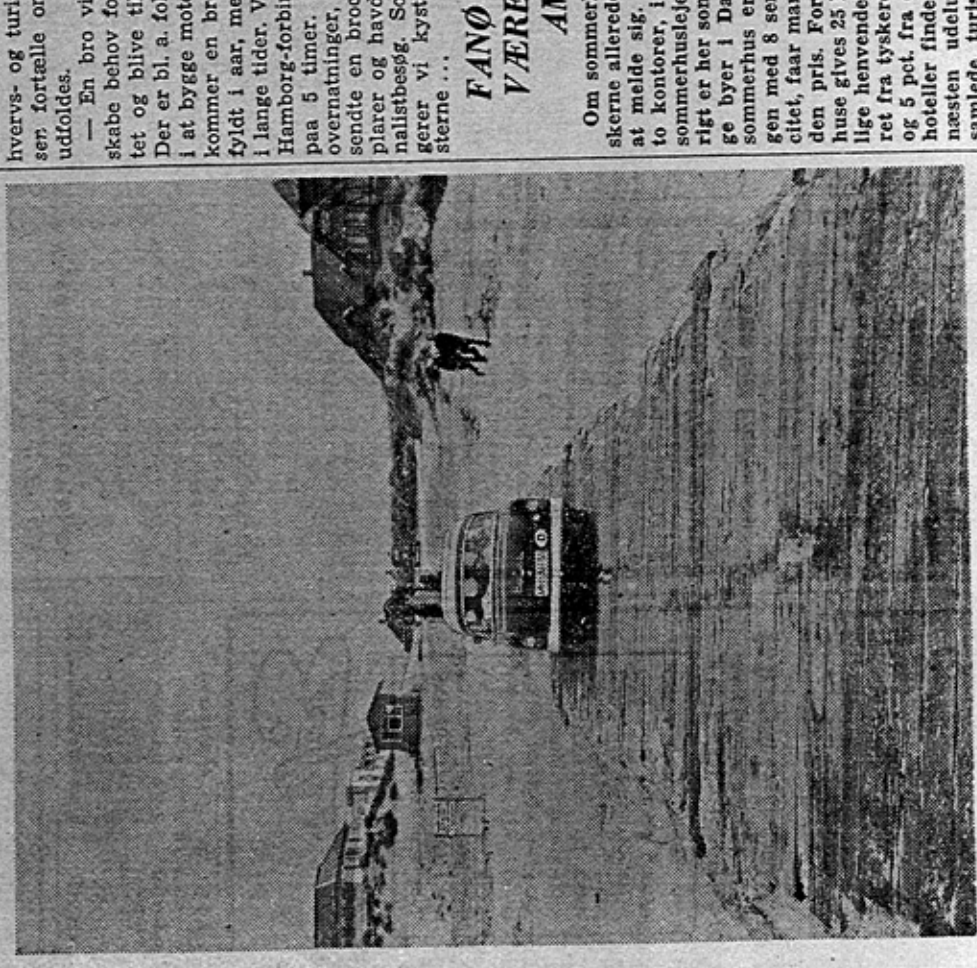
Skal der bygges bro fra Esbjerg til Fanø? Skal sommerhusbyggeriet brede sig med stigende hast? Skal larmen fra motor-køretøjer i de bitte smaa snævre gader paa krydsene tværs mellem maleriske fanøhuse i Nordby og Sønderho stige endnu mere, efter at den paa nært hold forlængst har slaaet jet-rekorden paa Amager?

Saa nogenlunde har Fanø faaet sit ansigt tilbage efter tyskernes mis-handling under krigen. Der er masser af beton endnu, noget ligger som kasserede graa byggekiodser i de yderste klitter eller nede paa stranden, nogle bunkers længere inde er dækket af græs, saa fremtidens skolebørn paa busudflugt til Sønderho kro vil mene, det er grav-høje fra før vikingetiden. Vind og sand jævner meget, ikke for ingenting betyder Fanø paa oldnordisk sne-drive.

Men motor-turisterne sender ikke til. De er stærkere end naturen. — Efter sæsonen, siger en af de hjemmefødte, arbejdsmand K. Mad-sen, ser vi dynger af daaser, mad-papir og ikke mindst flasker! Det vil gaa haardt ud over øens natur, hvis vi faar en bro — og de, der virkelig elsker Fanø, vil blive borte. Og hvor vil aktionærerne i broen anbringe trafikantene? Der vil blive masseproduktion af skilte — og det er ikke noget, der ligger for os. Nej, Lad os blive fri for en bro, man skal heller ikke regne alt ud i kroner og ører her i landet!

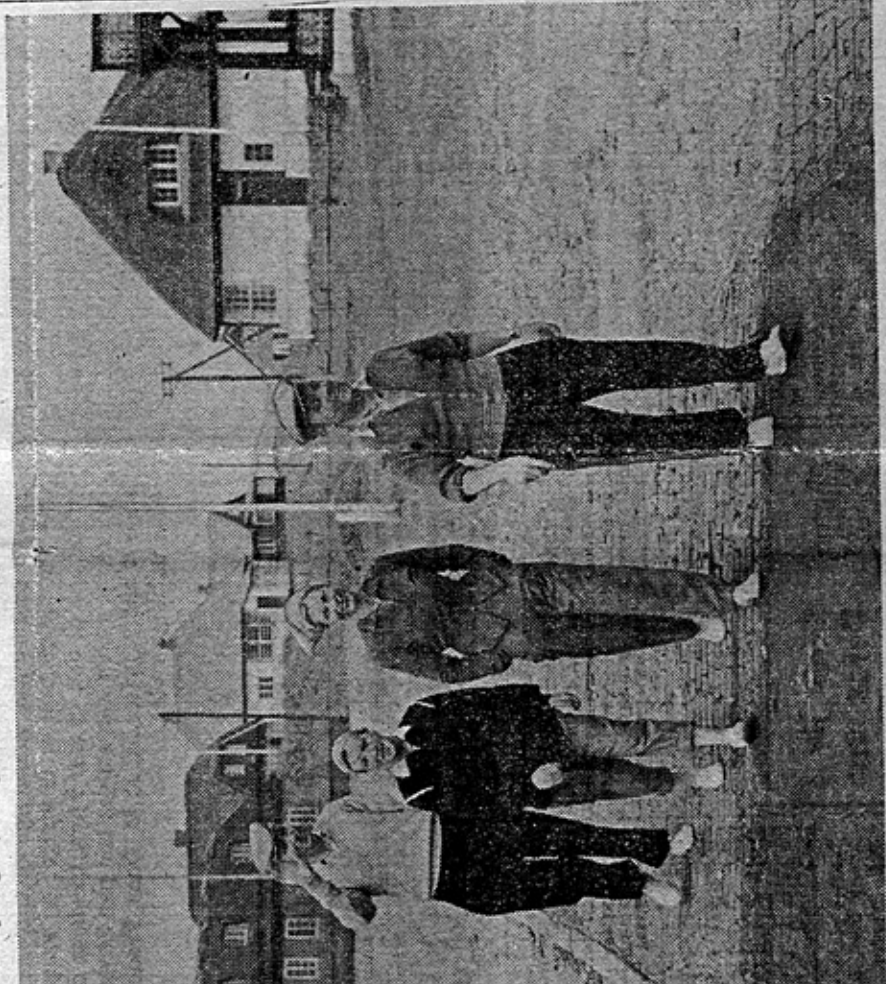
DE ELENDIGE TRAFIKVILKAAR FOR FANØBOERNE

Der er to faktorer, der giver bro-byggerne stærk medvind. Fanøboerne er blevet utrolig daar-ligt behandlet med hensyn til tra-fikmidler. Denne baggrund har sik-ret broen mange stemmer paa øen.

En af de mange tyske vogne paa vej op fra stranden en kold og blæsende sommerdag ved Fanø Vesterhavsbad.

Esbjerg, var der dog haab om, at vil have broen, omtrent ligegyldigt om Sænderho kunne blive liggende no-kommuiter, hvor meninger og inter-vis 18 og 9 bilier.

Turistforeningen for Esbjerg og Sønderho har i sin formaalsparagraf, at genlunde uberørt som et Dragot!

20 KILOMETER MAKSIMUM I SØNDERHO

Maaske er der mulighed for det. Selv om man med lidt kendskab til Fanø kunne have ventet rent prin-cipielt, at Sønderho havde en anden indstilling end Nordby, synes man at være nogenlunde paa samme linie: det kan ikke forstætte med den trafikmæssige behandling af fanøboerne, en bro nærmere Sønderho end færgelejet lyder forjæ-tende — men trods at, Fanø er dog Fanø. Det siges, at ogsaa her er bro-modstanderne i flertal. Men trafik-forholdene i dag er ikke uden skyld i at en væsentlig del af Sønderho, det rigtige Sønderho, er vejt ad ud. Det er for svært at faa børnene oplært. Naar de gamle dør, sælges husene. Indbyggertallet i sognet er nede paa 450.

Men det er ikke trafikshastigheden, der jager folk væk. Gaderne er saa vidunderligt smaa og indviklede, at maksimumshastigheden i byen er paa 20 km!

Fanø Vesterhavsbad vil gerne have bro, baade af hensyn til ge-ster og til forsyninger. Selvfølgelig vil man gerne have gæster til ho-teller, der er bygget til det samme. Men hvordan med salg af sommer-husgrunde til udlændinge?

Spørgsmaalet stilles drejete til di-rektør Lassen jun., der siger: — Vesterhavsbadet raader over ca. 100 tdr. land inkluistve golfbanen. Der er stigende efterspørgsel efter sommerhusgrunde, men der holdes stærkt igen, og vi værter om, hvor-dan der bygges. I de sidste tre aar er foreløbigt solgt 3 grunde og 29 til danske. Der staar en snes tyskere paa ekspektancelisten, men vi følger det princip, at, for hver fem sommerhusgrunde til danske sælges én til en tysker.

Bro eller ikke bro. Overalt opta-ger det sindene. Sogneradsformand Marius Søren-ser, Nordby, medlem af bro-udval-get, har det ikke alt for let. Han motiverer sit medlemskab med, at

Skolebørn i Sønderho.

esser er delte, men hvor den over-vejende stemning synes at gaa af-gjort mod en bro, selv om man erkender at Fanø allerede er godt paa vej til forvandling. Det mærkes ikke bare paa det fremmede sprog og biltrængselen, men ogsaa paa smaa daglige ting. Den gamle skik at lade nøglen sidde udvendig i sin gadedør, naar man gik hjemmefra, en skik, der ikke kunne brydes uden skær af fornærmelse, er ved at høre fortiden til. De maleriske gamle fængdragter, der stadig pran-ger paa turistbrochurer, hvor fanø-kvinderne agerer fotomodeller sam-menstillet med moderne bade piger, nærmer sig stærkt falsk reklame. I fjor gik paa fanødagen endnu 22 i de gamle dragter, i aar bliver tallet vist under 10.

Hvad der pålægges af natur og kulturelt særpræg ved at aabne en bil-bro fra Esbjerg til Fanø, har hverken de hjemmefødte eller an-dre kunnet præcisere paa forhaand. Men naar talsmand for broen har hævdet, at trafikkene ikke bliver stort værre end nu, da broppengene bliver store, og da der ikke er saa slemt ved Vejrs, hvortil man kan køre, saa vil virkningerne af en bro sammenligner de sydslesvigske ve-sterhavsvejs Fær, som man skal sejle til, og som har bevareret meget af sin

der angest, og at pengene vil afholde nogen fra at køre til Fanø for kortere eller læn-gere besøg eller blot for at prøve broen og køre bilen ned paa sandet og bade og spise frokost foran vog-nen.

Fanøboerne har været uan-stændigt behandlet med trafik-forhold. Men der skal betales dyrt for en bro, baade af de hjemmehørende og af Fanø's mange trofaste tilbedere, ikke mindst af dem fra før de to in-vasjoner.

TAGE CHRISTIANSEN